

Popotnik: (Igor Bobbera) je brezdomec, ki išče svoje mesto na svetu. Je boječ, ponižen in odločen, da najde svoje korenine.

Ministrica: (Meta Jurač) je suha in jezikava dama, oblečena po zadnji modi, ki zakriva njeno samovšečno željo po oblasti.

Hudič: (Miran Setnikar) je specialist za ustvarjanje pohlepa in prešuštva, z mnogimi mednarodnimi referencami predvsem v ameriškem, ruskem in arabskem okolju, katerih jezik včasih pomotoma vmeša v slovenščino. V odnosu z drugimi je samozavesten, do Hassana pa goji tihi strah in ponižnost.

Glas radijske napovedovalke: Petra Kerčmar

Glas policistke: Liza Golob

Prišepetovalka: (Damjana Rožič): je nežna, tiha, takoj se vsede v srce in glavo, čeprav je večino časa neopazna.

Prišepetovalka: (Liza Golob): je prepričljiva, odločna, vedno na pravem mestu, pogosto je nevidna.

Lučkar in tonski mojster: (Tadej Kvaternik): je mladenič, ki se rad igra z lučmi in zvokom.

Vrši se farsa v kotlini barjanski v današnjem času.

www.mah-teater.si

Predstavo so podprli:

POHLEP V KOTLINI BARJANSKI

Farsa po delu IVANA CANKARJA
Pohujšanje v dolini šentflorjanski

Preredil: MIRAN SETNIKAR
Režija: MATIJA MILČINSKI
Dramaturgija: LEON MAGDALENC
Scenografija in kostumografija:
NEVENA KRALJ

GLEDALIŠKA SKUPINA
MĀH
TEATER

V sodelovanju z:

POHLEP V KOTLINI BARJANSKI

Pred dobrimi stotimi leti je Ivan Cankar napisal dramo Pohujšanje v dolini šentflorjanski. Ob nastanku so ga milo rečeno raztrgali z besedami: to ni umetniško delo, to je konfuzno delo brez dramatskega zapleta, pisec prezira moralo in žali kristjane in je obenem vzvišen ter nesramen.

Viri navajajo, da je Cankar vse skupaj napisal iz enega preprostega razloga: šlo je za odpor do odnosa, ki ga je imela vladajoča družba do umetnosti in svobodnega izražanja.

POHLEP V KOTLINI BARJANSKI je veseloigra, ki bi jo lahko danes napisal taisti Ivan Cankar. Pohlep je mamljiv tako kot pohujšanje. Dolina pa se spremeni v barje. V močvirje, ki ga je potrebno izsušiti. V igri vidimo zakaj je to Sizifovo delo. Nravi posameznika pač ni mogoče zamenjati. Lahko se zamenja dlako, tistega spodaj pa nikoli.

Tako se veseloigra brez napovedi spremeni v farso. Farsa je vse, kar se dogaja v tej barjanski kotlini, ki je navadno močvirje. Močvirje, prepleteno z egoizmom in spletkami. Nihče ni nedolžen in nihče ni direktno kriv. Vsak igra več vlog.

Razlog, da uprizarjamo to delo, je podoben Cankarjevemu. Umetnost, kultura in svobodno izražanje so na preizkušnji. Obstaja nevarnost, da v imenu boja za zdravje pozabimo na boj za kulturo. Kulturo, ki nastavlja ogledalo tudi skozi takšne igre, kot je Pohlep v dolini barjanski. In da ne bo pomote: vsaka podobnost z junaki našega časa, ki nam odrejajo koščke svobode, je zavestno naključna.

OSEBE

Peter: imenovan **Hassan;**(Ivica Rajković) se izdaja za izgnanca, ki se vrne, da pomaga kotlini barjanski. V letih potepuštva se je prekalil kot ropar in uglajen prevarant. Izkušnje so ga naredile preračunljivega do barjancev, zajedlivega in ironičnega, Čustven je le do svoje preteklosti, nežen pa le do svoje izbranke Julije.

Julija: (Suzana Pitka/Damjana Rožič) je preračunljiva popotnica in Hassanova sopotnica, ki točno ve kako s svojo žensko naturo priti do lagodnega življenja.

Župan: (Sašo Brejc) je rodoljub in domoljub, "varuh" vrednot, če le ima on kaj od njih, oblasten do vseh, razen do žene.

Županja: (Inka Zdravkovič) je samozavestna in gospodovalna predvsem v odnosu do moža, po prejetih komplimentih pa se dama zrelih let spremeni v čutno in izzivalno spogledljivko.

Bankir: (Aleš Kozjan) je pohlepen in sebičen samovšečnež, kateremu so meseni užitki smisel življenja. Kaj si ostali mislijo o njem ga niti ne zanima.

Lokalna zdravnica: (Zinka Kos) je visoka, izkušena gospa, včasih malo svetohlinska, ki bi rada zaščitila svoje barjance, obožuje pa privilegije in vse kar spada zraven.

Učiteljica Angela: (Nevena Kralj) je visoko izobražena gospa stare šole, tako po notranjosti, kot po zunanosti. Je neomajna v poštenosti in steber kreposti v skorumpirani barjanski kotlini.

Župnik: (Silvo Pontelli) je zaupljivega pogleda, daje videz razsodnosti in človekoljubja, v resnici pa lakomen prestiža in nadvlade v svoji barjanski fari.

